

Ningú més i l'ombra

ELS LLIBRES DE L'ÓSSA MENOR

???

MÀRIUS SAMPERE

Ningú més i l'ombra

EDICIONS PROA

BARCELONA

2013

Disseny de la col·lecció: TYPERWARE®

Disseny de la coberta: Carlos Cubeiro

Primera edició:

© 2013 Màrius Sampere

Drets exclusius d'aquesta edició:

2012 Raval Edicions SLU, Proa

Peu de la Creu, 4

08001 Barcelona

www.proa.cat

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com <<http://www.conlicencia.com/>>; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

Composició i compaginació: *Vilanrosa*

Impressió:

ISBN:

Dipòsit Legal:

Sumari

NINGÚ MÉS I L'OMBRA

<i>Algú té por</i>	13	
<i>Encara han de venir més estúpids</i>		14
<i>L'infinitiu</i>	15	
<i>L'hora del pati</i>	16	
<i>Tot un cel</i>	17	
<i>Els monstres s'enamoren</i>		18
<i>Deploro el moviment</i>	19	
<i>Què penja que no caigui?</i>		20
<i>No hauríem de morir</i>	21	
<i>No dir orgasme</i>	22	
<i>El factor pèndol</i>	23	
<i>Circ</i>	24	
<i>La mínima immensitat</i>		25
<i>Qui no combat?</i>	26	
<i>Cap a les cuixes</i>	27	
<i>Cap nina sàvia</i>	28	
<i>Fa molts dies</i>	29	
<i>Penso que cadascú</i>	30	
<i>Si afegiu la remor</i>	31	
<i>Només es cansa</i>	32	
<i>Fantasmal</i>	33	

<i>I què hem vist?</i>	34	
<i>Desviacions</i>	35	
<i>No són somnis</i>	36	
<i>La solitud del confident</i>		37

CADA TOTS	39	
-----------	----	--

<i>No fa</i>	41	
<i>No són poemes</i>	42	
<i>A taula</i>	43	
<i>Transcripció</i>	44	
<i>Adorables</i>	45	
<i>Si de l'U</i>	46	
<i>Cada tots</i>	47	
<i>Sols un déu</i>	48	
<i>Si dividim l'amor</i>	49	
<i>I no pot ser ara?</i>	50	
<i>Ni de mentida</i>	51	
<i>No em consta cap misteri</i>		52
<i>Totes les vegades</i>	53	
<i>Fent rotllana</i>	54	
<i>... i les arnes</i>	55	
<i>No són poemes</i>	56	

I ELS OCELLS FUGIEN	57
---------------------	----

<i>I els ocells partien</i>	59
-----------------------------	----

<i>L'oli cru</i>	60	
<i>Reaparició</i>	61	
<i>Aquella veu tan feble</i>		62
<i>No trigaran</i>	63	
<i>Suspensió</i>	64	
<i>Mesura</i>	65	
<i>Ser i ser</i>	66	
<i>Quan la claror ens esborra</i>		67
<i>Només recordo</i>	68	
<i>Clàusula</i>	69	
<i>Insituable</i>	70	
<i>A aquestes hores</i>	71	
<i>Cadascú sóc jo</i>	72	
<i>És fals</i>	73	
<i>L'únic cert</i>	74	
<i>Resurrecció</i>	75	
<i>Totes les coses</i>	76	
<i>Ens besem</i>	77	
<i>Succió</i>	78	
<i>Car era l'inrevés</i>	79	
<i>Últim evidència</i>	80	
<i>I signar</i>	81	
<i>Encara l'últim</i>	82	
<i>Que quan tornin</i>	83	
<i>Escriure dius?</i>	84	

<i>Mira'l, el present</i>	85
<i>La vida era</i>	86
<i>Vull resumir</i>	87
<i>Ho veig</i>	88

Ningú més i l'ombra

Algú té por

Algú té por i, sinuosa,
apareix la realitat.

I penso
que estimar,
sigui qui sigui l'altre,
és protegir-lo de Déu.

Aquesta és la idea
que l'alè minvant proposa, la pregunta
suspesa: quan falta perquè arribin
els aprenents d'enterramorts?

I una altra més: com fer l'amor
si el temps no té salut?, si enlloc no hi ha
espai per posar-hi el llit
en compte de l'insomni?

Encara han de venir més estúpids

Encara han de venir més estúpids,
tants com repartidors de gasos
hilarants. Les dones, submises,
senten tocar campanes i surten
amb garrafes i criatures obeses.

Quan es fa de nit i, per tant,
els estúpids es multipliquen
en l'obscuritat, i els morts aparents
fan rotllana al voltant, per exemple,
de la foguera de Sant Joan,

i quan la rotllana es desfà
per les quatre puntes i esperem
novament el messies sense fil
ni agulla ni didal,

i quan ens criden
pel nostre nom i no,
era el nom d'un altre
que no figurava a la llista, llavors,
encara han de venir més estúpids.

L'infinitiu

L'infinitiu és el menhir, el fal·lus
austerament immòbil, l'eix
vertical que fa girar la terra
ja cansada del sol, projecta
guspires de plom líquid, injecta
mercuris als passadissos
laterals, les venes, els rius
i les senderes. tot això,
l'infinitiu.

Llavors, quan la matèria fosa
arriba al cervell, que l'esperava
feia un món, esdevé
el desequilibri, i la balança s'activa
i vacil·la, i cau del cantó d'algun
dels dos sentits proposats
i la gent riu o plora segons el meridià.

L'hora del pati

Viure, esperar l'hora del pati,
retornar al món visible
per dur-nos a la boca
pa llescat ben prim, sucar-lo
amb llet de pols.

Això a dins; a fora,
cap a l'enlaire, herbes fetes
a punxades, tot el cos
tirant amunt, genolls ingràvids,
el vent amic que s'endú el Maligne
i només ens queda la il·lusió del sol.

Llavors, els estudiants escupen
contra la persona pàl·lida, és la imatge
congelada al cervell, com bona noia
se'm despulla i m'ofereix
la carn i la revenja.

Tot un cel

Tot un cel
immens
només per posa-hi un menjador.

Tot un cel
ferit d'immensitat
per un plat a taula.

Per un ventre prenys,
per un anus contràctil,
per una ànima amb dentadura
i un front amb rodes.

Tot un cel i morir.
I no saber si un ou o una castanya.

Els monstres s'enamoren

Els monstres s'enamoren
igual que tu. Jo no,
jo tenia mal de cap i una novel·la negra
a la tauleta de nit. Els monstres
adoren el sol ocult, van aparèixer
en eclipsi total, quan l'amor
fonia les dues esferes oposades en un disc
de plom. Al bell mig,
el gat escàpol, tan negre
com la bata de la mestressa.